

дивъ, неопредѣлено въ какъвъ срокъ, излѣзли 3 броя, подъ „вдъхновението и съ иждивението“ на *Д. К. Поповъ*. Вѣстника е ималъ за мотто слѣдующето:

„Не те питамъ що ще дадешъ, а кога?

„Дай ми малко, само дай ми го сега!

Л. Каравеловъ“

„Шоролопъ, шоролопъ,

„Сподоби Господи за въ мой джобъ.

П. Р. Славейковъ“

Биографически бѣлѣжки за *Д. К. Поповъ* се намиратъ при „*Българинъ*“ (гледай 1878 година).

179. Бургаский Вѣстникъ. — Почнжлъ е да излиза прѣзъ мѣсецъ Юлий въ Бургасъ, единъ нѣтъ въ седмицата, излѣзли сж 12 броя, подъ редакцията на *А. П. Горановъ*.

Ангелъ Петровъ Горановъ е роденъ въ Батакъ на 1858 година. Той се е училъ въ родното си мѣсто и до въстанието въ Пловдивското училище, гдѣто е свършилъ VI классъ. Слѣдъ въстанието е билъ учителъ, а слѣдъ Русскота-Турска война е свършилъ курса на Пловдивското училище, отъ гдѣто билъ избранъ за членъ въ Т.-Пазарджикский Окръженъ Съвѣтъ. Прѣзъ 1881 и 1882 година билъ Пещерский Околийский Сѣдия, а отъ тамъ билъ прѣмѣстенъ на сжщата длъжность въ Карнобатъ. Тамъ е стоялъ нѣколко мѣсеци и послѣ си далъ оставката, та станжлъ адвокатинъ въ Бургасъ, гдѣто е издавалъ и вѣстника си. Отъ Бургаский бунтъ и до днесъ, той е емигрантинъ, въ продължение на което врѣме двѣ години наредъ е билъ слушатель въ Одесский Университетъ по правото. Той е писалъ въ нѣкой вѣстници, които ний нѣмаме възможность да изброимъ тукъ. Написалъ е: *Жъртви на прѣдразсѣдка*, Пловдивъ, 1885 година; *Въстанието и клането въ Батакъ* (Бойчо е псевдонимъ на А. Горановъ), Пловдивъ, 1892 година).

Въ „Бургаский Вѣстникъ“ не е обнародвана никаква программа. Начело на първия брой е отпечатано слѣдующето съ едри букви: